

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΚΑΙ ΚΡΙΝΑ

Του κάθε κήπου άτίμητο στολίδι και καμάρι,
Τριαντάφυλλα και κρίνα,
Του φεγγαριού την όμορφιά περνά ή δική σας χάρη.

Απαντο κάτι κι άφραστο — από ποιά σάς ήθε άστέρια; —
Φωλιάζει σας στα φύλλα,
Κ' είν' άπιαστο σαν Ισκιωμα, άύλο σαν φυγή, κ' αι-
θήρια

Κι' ά λαχταρεί τά κάλλη σας κάθε περβόλι νάχη
Ή τρισαγάπητα άθια,
Τό χωμά του δέν έχετε πατρίδα έσείς μονάχη,
Και στών καρδιών ριζώνετε κι' άπλώνετε τά βάθια!

ΕΛΑ ΤΗ ΝΥΧΤΑ

Στη σκιά του άδερφού μου

Έρημο αφήσαμε, άδερφέ μου,
Κ' έσύ κ' έγώ τó σπιτικό μας.
Έλα τή νύχτα, έλα, καλέ μου,
Νά συντροφέψουμε τά δυό μας,
Χίλια γλυκόλογα νά ειπούμε
Κ' έγκαρδιακά νά φιληθούμε.

Τά μαγεμένα όνειράτά μας,
Τ' άποσπυμένα, τά χαμένα,
Κάθε λαχτάρα που ή καρδιά μας
Έιχε στα βάθια της, ώημένα!
Ν' άναστηθούν ξανά και πάλι
Στό φτωχικό μου προσκεφάλι.

Κ' ύστερα ανάλαφρος, ως είσαι,
Στή μαύρη πέταξε μαννούλα
Και μέ φιλιέ τή λαύρα σύσσε,
Που της φλογίζει τήν καρδούλα.
Και πρι' νά ξεμερώση άκόμα
Στό ούράνιο φτερουγιάζει δώμα.
Βόλος, 1904

ΠΕΤΚΟΣ ΟΡΕΙΝΟΣ

— Καλή είναι ή ιστορία σου, είπε ο κριτικός του δη-
γματογράφου. Μά γιατί ο ήρωάς σου παντρεύεται άμέ-
σως στην άρχή; Άφτό έπρεπε νά είναι τó τέλος.
— Έγώ νομίζω, είπε εκείνος, πώς είναι άνόητο νά
τελιώνεις τήν ιστορία σου όταν άρχίζουν οι συφορές. Όταν
άρχίζουν οι συφορές πρέπει ν' άρχίζει κ' ή ιστορία.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΣΣΑΙΝ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Δράμα σε τρεις πράξεις

Μεταφρασμένο από τον Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟ

Ο ΠΑΠΑΓΙΩΡΓ'. — Αυτό δεν είναι στό χέρι μου,
κόρη μου. Τό έργο μου είναι νά κηρύττω τήν άγάπη
και τήν έλπίδα.

ΣΩΤΗΡΗΣ. — Η άγάπη όμως κ' ή έλπίδα δε
σώζει! Είναι πλάνας μονάχα!... Πλάνας μονάχα!
Γιατί ή άγάπη δεν μπορεί νά διώξη τή δυστυχία,
δεν μπορεί νά πνίξη τόν πόνο!

ΠΑΠΑΓΙΩΡΓ'. — Πρέπει νά υποφέρη κανείς τή
μοίρα του μ' ύπομονή, παιδί μου.

ΣΩΤΗΡΗΣ. — Μ' ύπομονή... ύπομονή, Παπα-
γιώργη; Πώς μπορεί νά τό υποφέρη αυτό μ' ύπομονή;
Νά βλέπη τό παιδί του κανείς νά τραβά μαρτύρια...

ΚΕΡΔΟΣ 328.540 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναι! 328,540 δραχμές έδωκε μέχρι τούδε
τό γραφείον του τραπέζομοσίτου κ. Ίω. Φωτίου
εις τούς πελάτας του. Ήτοι εκ τών άγοραστών λα-
χειοφόρων όμολογιών εκ τού γραφείου του έχουν κερ-
δίσει διάφορα ποσά, άνερχόμενα εις τόν στρογγυλόν
άριθμόν 328,540 δραχμών.

Ο κ. Ίω. Φωτίου θέλει ν' αναδιβάσει τό ποσόν
τούτο εις 1,000,000 δραχ. Έπιθυμών δε ίνα συμμε-
τάσχωσι τούτων πλάσαι αι τάξεις της κοινωνίας ύπο-
ποβιβάσει τήν προκαταβολήν δι'έκάστην λαχειο-
φόρον της Έθνικής Τραπέζης εις δραχ. 8 και καλεί
τούς θελοντας ν' άγοράσωσι τοιαύτην νά προσέλθωσιν
εις τό τυχηρόν γραφείον του, όπου πάντως θά κλη-
ρωθή μετ' άμοιβής όμολογίαις και τί χαρά νά ει-
νίναι ή πρώτη μέ τάς 70,000 χρυσάς δραχμάς τήν
18 Ιουνίου έ. έ., ότε γενήσεται ή κλήρωσις.

Όσαύτως κοφελίζονται και λαχειοφόροι όμολογίαι
της αύτης Έθνικής Τραπέζης διά τήν αύτήν εις τό
άριτον κλήρωσιν της 18 Ιουνίου 1904 αντί μιας
δραχμής εκάστη.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Άγαππτε «Νουμά»

Έλεγα πώς δεν είχε κανένας σχολιασμένη τήν
Ήρωστρατική διακήρυξη του Κλέωνα Ραγκαβή πριν
άπό μένα, μά τώρα τελευταία σκαλίζοντας τό περι-
δικό «Φιλίστωρ» βρήκα μέσα τάκλουθα και, σε πα-
ρακαλώ, δημοσιέψέ τε. Υπογραφή δεν έχουν και λοι-
πόν θά είναι από τή διεύθυνση του «Φιλίστωρα», που
τήν είχαν άντρες καθότις πρέπει, που δεν έμοιάζαν κα-
θόλου μέ τούς Ραγκαβήδες:

Ίπόμνησις

Έν ένί των τελευταίων τευχών (15 Ιουν. 1861)
ένός μεγαλοσχήμου περιοδικού ως έπιλογον της βιογρα-
φίας του Άθανασίου Χριστοπούλου αναγινοσκόμεν ταδε.

«Όυτως έζησε και ούτως απέβίωσεν ο Άνακρέων
«της νέας Έλλάδος, ού τά έργα ούδέποτε θάποβιωσω»

«... Εύτυχής εκείνος! Κατώρθωσε καν, ό,τι μόλις-
νεις κατορθού έν μυριάσι εις τήν γην ταύτην, νά μή
παράλθη ή μνήμη του μέ τάς όλίγας ώρας ζωής,
καίτινες τή έδόθησαν» νά μείνη καν ή σκιά του έν τή
«κόσμη όταν αύτός θά είναι άλλού, Η ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ
«πλέον. Ένόησα πάντοτε τόν Ήρόστρατον, και, έν
πό τροχίς της τύχης ούδέποτε μέ φέρει πρίς τί άνω
«μέρος του κύκλου αύτού, μέ φαίνεται ότι θά κατα-
«πύγω εις τόν έρόστρον δαυτόν.» — Έρωτώμεν, σω-
φρονούντες έγραφαν ταύτα και έτύπωναν και έδημο-
σίευαν ή υπό μυθιστοριοδηήτου Πιγγος κατεχόμενοι;
Φρούδη λοιπόν ή περι μέλλοντος αΐωνος
και ζωής έλπισί! λόγος άρα κενός ή τλή-
μων άρετή, άφού και ή κακία άρκεί νά μας δο-
ξάση και άειμνηστον τό όνομά μας εις τάς έπέρχόμε-
νας γενεάς νά παραδώση! και μάάλιστα όσον μεγαλη-
τέρα είναι, τόσοσιν καλλίτερον!

I. Σ.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Κύριε Διευθυντά του «Νουμά».

... Άπό πολλά τώρα χρόνια παρακολουθώ μέ μεγάλο
ένδιαφέρο τή φιλολογική κίνηση και βλέπω πώς σιγά
σιγά μέ δίεσι τις φωνές των στενοκεφάλων κι όλοένα προ-
χωρεί, πρό πάντων μέ μεγάλη μου εύχαρίστηση βλέπω
πώς οι νέοι, τά παιδιά, έννοούν πολύ καλά τήν μεγάλη
σημασία που έχει στην πρόοδο όλοκλήρου του Έθνους
ή άληθινή μας γλώσσα.

Φουσκώνει, φουσκώνει τό ποτάμι και σε λίγο καιρό θά
δθτε πώς θά πλημμυρίση και θά κατακυλιήση όλες τις
μούμιες που είναι στημένες στις όχθες τους, σπερωμένες
μέ σάπια ξύλα, που τις βλέπει ο καημένος ο λαός και θαρ-
ροει πώς είναι ζωντανές.

Έσείς εκάματε τήν αρχή και ριχτήκατε στον πόλεμο
μ' όλη σας τή δύναμη έμεις οι γεροντότεροι, που δεν έ-
χουμε τό θάρρος ούτε τή δύναμη νά παλεμήσουμε, σας
βλέπουμε, σας παρακολουθούμε μ' εύχαρίστηση, και σας
φωνάζουμε: Μπράβο! Κουράγιο!...

Δικός σας
Ένας γεατρός

Ο «ΚΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ»

Φίλε «Νουμά»

Διάβασα στό παρασμένο φύλλο σου τόν «Καλό Βα-
σιλιά». Λόγια επαινετικά δε σου γράφω, γιατί ξέρω πώς
δεν θά τό δημοσιεύσης. Σου γράφω μονάχα πώς έμε-
λαχόλησα φεβέρα όταν έδιάβασα τόν «Καλό Βασι-
λιά» σου. Άχ, καλέ μου «Νουμά» Γιατί νά μας κά-

ΠΑΠΑΓΙΩΡΓ'. — Μά ο Θεός έτσι τό όρισε, παιδί
μου.

ΣΩΤΗΡΗΣ. — Τό παιδί μου όμως υποφέρει
πάντα!... «Ο! οι πόνοι του είναι άτελείωτοι... και
κανείς Θεός δεν μπορεί νά τούς πράξη. Οι πόνοι
του θά βαστάζουν ως τό τέλος της ζωής του... Τά
χρόνια θά περνούν κι αύτοί δεν θάχουν τέλος... Τό
παιδί μου θά υποφέρη αιώνιως... αιώνιως ως που μια
μέρα... ώ, Παπαγιώργη... ως πού μια μέρα... νά τρε-
λαθής!

ΠΑΠΑΓΙΩΡΓ'. — Τέκνον μου! ύπόφερε τή μοίρα
σου μ' έγκαρτέρησι.

ΣΩΤΗΡΗΣ. — Δεν πρόκειται τώρα για τή δική
μου μοίρα, Παπαγιώργη! Αυτό σου τό είπα μια
φορά, τή δική μου τή μοίρα θά μπορούσα νά τήν
υποφέρω αλλά σ' έρωτώ έσίνα, Παπαγιώργη, γιατί
νά είναι υποχρεωμένο τό παιδί μου νά υποφέρη αύτή
τή μοίρα; Ποιός έχει τό δικαίωμα νά άναγκάση έναν
άρρωστο νά υποφέρη τή δυστυχία ως τό τέλος...
ένκευρισμένος, δίχως ζωή. Δεν υπάρχει πιά έλ-
πίς. Και τό παιδί μου σου λέω, δεν πρέπει νά
υποφέρη! «Όσο γι' αυτό έχω άκόμα άρκετή δύναμη
μέσα μου. Κ' αν ή φύσις κ' οι νόμοι της είναι παν-
τοδύναμοι, όμως έγώ ξέρω, έχω μια δύναμη ν' αντι-
τάξω στη δική της δύναμη κι αύτή είναι... ή θέλη-

σις! Αυτό είναι ή θέλησις! (Πάνει και μέ τά
δυό χέρια τούς κροτάφους του: κάνει μερικά
βήματα, πλησιάζει στην πόρτα, έπειτα άφι-
νοντας μια κραυγή.) Κι αύτή είναι... ή θέλη-
σις!! (Μπαίνει τρεκλίζοντας στό σπίτι. Η
Έβρουία, οι άνδρες που κρατούνε τόν Ίσαακ
κι όλοι σχεδόν όσοι ήταν στό δρόμο φεύγουν.
Έπειτα κι ο Παπαγιώργης.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. — (Κάθεται στην μάνδρα, κω-
ρασμένη.)

ΜΑΡΙΑ. — (Πηγαίνει στό σπίτι που γίνεται
ό γάμος.)

ΣΩΤΗΡΗΣ. — (Κλείνει από μέσα από τό
σπίτι καλά τό παράθυρο. Μερικοί από τούς
προσκαλεσμένους στό γάμο ανεβαίνουν τό
δρόμο. Μεταξύ αυτών ή Φροσύνη.)

ΦΡΟΣΥΝΗ. — (Πλησιάζουσα τήν Ίφιγένεια)

Η Άριάδνη ρώτησε για λόγου σου. Δεν ήρθε στό γάμο.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. — Δεν μπορούσα νά ρθώ, Φροσύνη!
Πες της Άριάδνης νά με συμπαθήση. Τό ξέρεις από
τόν έαυτό σου σε ποιά κατάσταση είναι μια μάτρεα
όταν βλέπη τό παιδί της νά κοιτάται άρρωστο και...
δεν μπορεί νά του κάμη τίποτε...

ΦΡΟΣΥΝΗ. — Και ποιά μάνα δεν τις ξέρει αύ-
τες τις πίκρες!

νης κλπ. καὶ βλέπουμε τόσο ὁμορφ. ὄνειρα, ποὺ τὴν δείχνουν πρὸ ἄγρια, πρὸ φοβερή, τὴν ἀφύπνηση;

Μολλὰ μποροῦσαν νὰ γίνουν ἐδῶ στάντμπο μας, μὰ καλύτερα νὰ μὴ τὰ μαθαίνουμε, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ γίνουν ποτέ. Μὰς φτάνει ἡ πραγματικότητα. Γιατί νὰ βασανίζομαστε καὶ μὲ τὰ ὄνειρα;

Με ἀγάπη
Ἀντιλόγος

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

κατετέθη παρ' αὐτῆς τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 18)1 Ἰουλίου 1904 τῶν ἐξῆς Ἑθνικῶν Δανείων.

α)	Δάνειον	1881	5 ο/ο	πρὸς	5.50
β)	»	1884	5 ο/ο	»	5.50
γ)	»	1887	4 ο/ο	»	5.10
δ)	»	1893	5 ο/ο	»	2.50
ε)	»	1902	4 ο/ο	»	10.—

Ἐν Ἀθήναις τῆς 26 Μαΐου 1904

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Σπ. Μεναρ. Λαμιασῶ. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ὄμοιο εἰδύλλιο ποὺ μὰς σταίλατε ἕξ δημοσιευθῆ ἐπὶ ἄλλο φύλλο—κ. Κ. Σ. Γοῦν.—Ὁ « Ἰππερὶ ἄνθρωπος » εἶνε μέσα στὸ « Γάδε λέγει Ζαχαρούτσικος », ποὺ πέρτω δημοσιεύσαμε.—κ. Γ. Κ. Βούλ. Δὲν περᾶζει ἄμ' ἀνταμωθούμε καμμιὰ φορὰ, τὰ λέμε. Τὸ « Πιτωμένο κτλ. », θὰ δημοσιευθῆ.—κ. Γ. Παρ. Κανένα ἄλλο καλύτερο καὶ συντομώτερο δὲν ἔχετε;—κ. Σ. Πού. Τὸ ἄρθρο σου καλὸ, μὰ παρὰ πολὺ μεγάλο γιὰ τὸ « Νουμά ». Σαν γράψῃς τὸ σὲ περιοχὴ ἐνὸς ἢ δυὸ κατεδατῶν τὸ πολὺ καὶ μὲ μεγάλη χαρὰ θὰ σοὺ τὸ τυπώσωμε. Βλέπεις, ἔχουμε λίγο χῶρο, κ' οἱ ἡμεριδιοφάγοι θέλουν ὅλη ποικίλη καὶ σύντομη. Ἑλπίζουμε πῶς δὲ σοὺ κακοφαίνεται. —Σάτυρο Ὁρατὸ θὰ δημοσιευθῆ ἐπὶ ἄλλο φύλλο. κ. Κ. Ἀδάμ. Περᾶστε ἀπὸ τὸ γραφεῖο.

—Γιατί νομίζεις πὺς νὰ σπάσεις καθρέφτη εἶναι κακὸ σημάδι;
—Γιατί ἔσπασα ἕναν πέτρι.
—Καὶ τί ἔτυχε;
—Εἶχα νὰ πλερώτω πενήντα ὀρχμὰς καὶ ν' ἀγοράσω ἕναν καινούργιο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ 4 0/0 ΤΟΥ 1904

ΔΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Κεφάλαιον καὶ τόκοι πληρωτέμ εἰς χρυσόν

Δυναμίει τοῦ νόμου ΒΨΝΔ' (ἀριθ. 2754) τῆς 8 Ἀπριλίου π. ἔ. 1900 τοῦ κυρούτος τὴν σύμβασιν τῆς 9)22 Μαρτίου 1900 διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμεταλλευσιν σιδηροδρομοῦ εὐρείας τροχιάς 1 μ. 44 ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Δεμερλίη (348 χιλ.) ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνομολογεῖ δάνειον ὑπὸ τὴν τίτλον « **Δάνειον τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρομῶν** ». Τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τοῦ δανείου ὀρίζεται εἰς Φραγ. 43, 750, 000 ἢ Λίρ. στερλ. 1, 750, 000 ἢ Μάρκκ 35, 000, 000 τὸ δὲ προτὸν αὐτοῦ κατατεθεισὸ χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων καὶ τὰς προμηθείας τοῦ ὕλικου (Ἄρθ. 44 τῆς Συμβάσεως).

Τὸ δάνειον τίθεται ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξουσιοδοτηθεῖσα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐξ Δυναμίμων θέλει μεσολαθεῖσαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὀμολογιῶν, καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν καταβολῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς καὶ διὰ τ' ἄλλα Ἑλληνικὰ Δάνεια, ἅτινα ἐπέθεσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς (ὄρα παράρτημα Α).

Τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων τῶν ὀμολογιῶν ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν ἐγγυήσεων ἐν ὁδῶμα περιπτώσει δύνανται νὰ ἀμφισβητηθῶσιν οὔτε ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως οὔτε ὑπὸ ἄλλου τινός, οἰκλήπτες καὶ ἐν τῇ ἡ τύχη τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν λόγω γραμμῶν (Ἄρθ. 47 τῆς συμβάσεως).

Οἱ κ. κ. C. J. HAMBRO and SON, 70, Old Broad Str ἐν Λονδίνω.

Τὸ CRÉDIT ALGÉRIEN, ἐν Παρισίοις.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ἐν Καίρω καὶ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέτουν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὸ μὴ ἐκδοθῆν ὑπόλοιπον τοῦ Δανείου.

Λ. Σ. 870000 ἢ φρ. 21750000 ἢ μάρ. 17400000

) Λ. Σ 20 καὶ Λ. Σ. 100.

εἰς τίτλους τῶν) Φρ. 500 καὶ Φρ. 25000.

) Μάρ. 400 καὶ Μάρ. 2000

Ὁ ἐτήσιος τόκος 4 ο/ο εἶνε πληρωτέος εἰς χρυσόν καὶ καθ' ἑξαμηνίαν τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ἔ. ν.

Ἐν Λονδίνω, ἐν Βερολίνω, ἐν Φραγκφούτῃ ἱ.Μ., ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ἀθήναις.

Τὰ ἑξαμηνιαῖα τοκομερίδια τῶν ἐκ Λ. Σ. 20 (ἢ φρ. 500 ἢ Μ. 400) ὀμολογιῶν εἰσονται 8 ἑλληνικῶν ἢ 10 φρ. ἢ 8 Μάρκκων ὑψημένων ἀναλόγως ἐπὶ τῶν τίτλων μείζονος ποσοῦ.

Τὸ πρῶτον τοκομερίδιον προσηρητημένον εἰς τοὺς ὀριστικὸς τίτλους πληρωθήσεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1905 ἔ. ν.

μενονπαρὰ τῆ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θέλει

Αἱ ὀμολογιαὶ ἐξοφληθήσονται ἐντὸς προθεσμίας 98 ἐτῶν, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1903, ἐν τοῖς ἀνωτέρω μνησθεῖσι τόποις ἢ ἐξοφλήσονται αὐτῶν θέλει γίνῃ εἰς τὸ ἀρτίον καὶ εἰς χρυσόν δι' ἑξαμηνιαίων κληρώσεων ἢ δι' ἐξαγορᾶς, ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ὀμολογιῶν εἶνε κατωτέρα τοῦ ἀρτίου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοφλήσῃ κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν εἰς τὸ ἀρτίον καὶ εἰς χρυσόν τὰς ἐκδοθείσας ὀμολογιαὶς εἰδοποιούσα περὶ τοῦτου τοὺς κατόχους πρὸ ἑξ μηνῶν.

Τὰ τοκομερίδια τῶν ὀμολογιῶν παραγράφονται μετὰ πέντε ἔτη, αἱ δὲ κληρωθείσας ὀμολογιαὶ παραγράφονται τριάκοντα ἔτη μετὰ τὴν ὀρισθείσαν προθεσίαν πρὸς ἐξοφλήσιν.

Οἱ τίτλοι συνταχθήσονται Ἑλληνιστί, Ἀγγλιστί καὶ Γαλλιστί.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ὀρίζεται εἰς 84 τοῖς ἑκατὸν καὶ πληρωθήσεται

Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν	Λ. Σ. 5 τοῖς 0)0
Κατὰ τὴν κατανομὴν	» 19 » »
Τὴν 18)1 Ἰουλίου 1904	» 30 » »
Τὴν 19)1 Αὐγούστου 1904	» 30 » »
Σύνολον Λ. Σ.	84 » »

Οἱ ἐγγραφόμενοι δικαιούνται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν νὰ προκαταβάλωσι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ὀφειλομένας δόσεις, λογιζομένου ὑπὲρ αὐτῶν τόκου προεξοφλήσεως πρὸς 3 0)0 κατ' ἔτος.

1.—Αἱ ὀμολογιαὶ ἀποτελοῦσιν ἄμεσον χρέος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

2.—Τὸ δάνειον τίθεται ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς νομίμως ἐξουσιοδοτηθείσης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐξ Δυναμίμων.

3.—Τὸ ἄρθρον 45 τῆς Συμβάσεως ὀρίζει ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραχωρήσεως, πάντες οἱ τί-

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—Μὰ δὲν μπορῶ νὰ ἔχω πιά ἐλπίδα. Εἶν' ἀγιάτρευτ' ἡ ἀρρώστεια... ἔτσι λένε!

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Μὴν ἀφίνης νὰ σὲ κυριεύουν τέτοιαις ἰδέαις. Ἀμα ἔρχονται τέτοιαις ἰδέαις κανένος, πρέπει νὰ τὴν διώγῃ μὲ τὸ στανιὸ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—Δὲν τὸ μπορῶ πιά, Φροσύνη!.. Ἡ πίστι μου νεκρώθηκε... (Δυὸ ἄνδρες ἀπὸ τοὺς προσκαλεσμένους στὸν γάμο, ποὺ ἐπέβασαν, στέκουν καὶ κοιτάζουσι γύρω τους.)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΔΡΑΣ.—Οὔτε ἀναπνέει διόλου σήμερα. Ἡ θάλασσα εἶναι σὰν πεθαμένη.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Ποιὸν δὲν φαίνεται οὔτε ἕνα πᾶνι στὴν ἀπέραντην ἑκτατα. (Ἀπὸ τὸ σπῆτι ποὺ γίνεται ὁ γάμος ἀκούεται μουσικὴ χοροῦ ἀνατολίτικη)

Ο ΠΡΩΤΟΣ.—Με τέτοιαις ζέστη σήμερα ἔρεξι πῶχουν γιὰ χαρὰ.

ΦΑΤΜΕ.—(Κατεβαίνει ἀπὸ τὰ σκαλιὰ τοῦ σπῆτιοῦ. Πλησιάζει τὴν Ἰφιγένεια.) Ὁ ἀφέντης εἶπε πὺς πρέπει νὰ πᾶς στὴν ἐκκλησίαν καὶ ν' ἀνάψῃς μιὰ λαμπάδα μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ Σταυρωμένου. (Ἡ Φατμὴ βγαίνει στὸ δρόμο, κατεβαίνει τὸν κατήφορον καὶ γίνεται ἀφαντὴ πίσω ἀπὸ τὴν γωνιανάριστερὰ.)

ΜΑΡΙΑ.—(Ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὸ σπῆτι

δοῦ γίνεται ὁ γάμος) Ἡ Ἀριάδνη ρώτησε γιὰ λόγου σου κυρὰ Φιγένεια. Πῆγα νὰ τῆ; πῶ καλλοριζικα καὶ μ' ἐρώτησε τί κάνεις.

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Ἐλα, κυρὰ Φιγένεια. Ἐλα νὰ πάμε μαζὶ. Ἡ Ἀριάδνη θὰ τὸ παρεξηγήσῃ, ἂν δὲν πᾶς. (Τὴν πιάνει ἀπὸ τὸ χεῖρ Ἡ Ἰφιγένεια τὴν ἀκολουθεῖ.)

ΜΑΡΙΑ.—(Ἀνεβαίνει στὴν αὐλή, τὴν περνᾷ καὶ θέλει νὰ μπῆ μέσα στὸ σπῆτι, μὰ ἡ θύρα εἶναι κλεισμένη καὶ χτυπᾷ.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Σταματῶσα.) Δυστυχία μονάχα θὰ τῆς πέρω τῆς Ἀριάδνης, Φροσύνη μου.

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Θὰ τὸ πᾶρῃ γιὰ περιφρόνησι, ἂν δὲν πᾶς.

ΜΑΡΙΑ.—(Κουνεῖ τὴν πόρτα καὶ χτυπᾷ σ' αὐτὴν· χτυπᾷ μὲ τοὺς γρόθους.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—Γιὰ στάσου. Θαρρῶ πῶς μὲ φωνάζουν.

ΜΑΡΙΑ.—(Φωνάζει.) Κυρὰ Φιγένεια! Κυρὰ Φιγένεια! Ὁ κύριος κλείδωσε ἀπὸ μέσα τὴν πόρτα. Χτυπᾷ καὶ δὲν μ' ἀνοίγει. Δὲν μπορῶ νὰ μπῶ μέσα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴν Φροσύνη. Πρέπει νὰ γυρίσω στὸ παιδί μου!

ΜΑΡΙΑ.—(Φωνάζει.) Πῶς ἀπ' τὴν μπροστινὴν πόρτα! (Τρέχει πίσω ἀπὸ τὸ σπῆτι.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Μπαίνει στὴν αὐλή.) Ὅλα τὰ παράθυρα κλεισμένα. Ἐκλείσει ἀκόμα καὶ τὰ παράθυρα.

ΜΑΡΙΑ.—(Φωνάζει ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ σπῆτι) Δὲν μπορῶ νὰ μπῶ μέσα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Κουνεῖ τὴν πόρτα καὶ χτυπᾷ.) Σωτήρη! Σωτήρη! (Χτυπᾷ μὲ τοὺς γρόθους.)

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Δὲν ἀπαντᾷ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—Σωτήρη... ἀνοίξέ μου! Σωτήρη! (Δυὸ ἄνθρωποι ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὸ δρόμο.)

Ο ΠΡΩΤΟΣ.—Ἡ Μύρα ἔγινε ἄμορφη νύφη.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Τὸ λιγνὸ τῆς τὸ κορμί φάνταζε καλὰ μὲ τὸ λευκὸ φόρεμα. Καὶ τὸ στεφάνι τῆς ἔπτεκε ὠραία στὰ ἑκαθὰ τῆς τὰ μαλλιά. (Καὶ οἱ δυὸ περνοῦν.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—Σωτήρη!.. Σωτήρη!.. Πῶς, δὲν ἀκούεις! Γιατί δὲ μ' ἀνοίγεις;

ΜΑΡΙΑ.—(Φωνάζει ἀπὸ τὸ δρόμο.) Τὰ παράθυρα ἐδῶ κατὰ τὸ δρόμο εἶν' ἀνοίχτα!.. Πῶς ἐδῶ στὴν πλαγιὴν ταράτσα! Ἀπὸ καὶ μπορεῖ νὰ ἰδῇ κανεὶς μέσα στὸ σπῆτι! Πρέπει νὰ ἴδομε τί γίνεται μέσα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—Σωτήρη!

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Δὲν σ' ἀκούει.

τλοι και τα τοκομεριδια αυτων, εκδοθεντες η εκδοθησμενοι εις εφαρμογην της παρούσης Συμβάσεως, ειςιν απηλλαγμένοι παντός τελους η φόρου οιοδήποτε υφαιμένου η επιβληθησμένου υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως και κατά το άρθρον 46 συμφωνείται εν τωσδε ότι άπασαι αι όμολογια εκδοθησιν η εκδοθησόμεναι αλληλοδιαδόχως, τόσον διά τα τμήματα του Σιδηροδρόμου, τα όριστικώς παραχωρούμενα, όσον και δι' εκείνα εν η παραχωρησις εγένετο υπό όρον, εξουσιον πρώτων υποθήκην επ' όλου του συμπλέγματος του Σιδηροδρόμου.

4.—Κατά το άρθρον 47 της Συμβάσεως, τα δικαιώματα των κατόχων των όμολογιων επί των παραχωρηθεισών εγγυήσεων εν ούδεμια περιπτώσει δύνανται ν' άμφισβητηθώσιν ούτε υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως ούτε υπό παντός άλλου, οιαδήποτε και εν άποψη ή τύχη της κατασκευής και της εκμεταλλεύσεως των εν λόγω γραμμών.

5.—Η ύπηρεσία των όμολογιων, ήτοι ο τόκος και τό χρεωλύσιον, εξασφαλίζεται προνομιακώς διά των πλεονασμάτων των εκχωρηθεισών προσόδων εις την Διεθνή Οικονομικήν Επιτροπήν. Τα πλεονάσματα τούτα άνήλθον κατά το έτος 1903 εις 15,607,502.05 δραχ., μη περιλαμβανομένων εν τω ποσφ τούτω των 2,914,147.50 δραχ., προσχημένων εκ προσθέτου φόρου επί του καπνού επίσης υπεγγύου προσθέτως διά την ύπηρεσίαν του παρόντος δανείου, ήτοι το σύνολον των πλεονασμάτων άνήλθεν εις δρ. 18,521,649.53.

Η ύπηρεσία του όλου δανείου (λίρ. στ. 1,750,000 ή φρ. 43,750,000) άνερχομένη εις φρ. 1,800,000 εις χρυσόν ή λ. στ. 72,000 ήθελεν άπαιτήσει ποσόν 2,840,742 δραχ. επί τη βάσει του μέσου όρου της τιμής του συναλλάγματος, του κανονισθέντος υπό της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής διά την διαχείρισιν του 1903, ήτοι φράγκα 100=157¹¹.

6.—Η έτησία ύπηρεσία των συμπληρωματικων δανειων ήν ήθελεν άπαιτήσει ή πραγματοποιήσε των προβλεπομένων παραχωρήσεων νέων γραμμών, δανειων, ών το σύνολον δεν δύναται να υπερβή το όνομαστικόν κεφάλαιον των λ. στ. 500,000 ή φρ. 12,500,000, θέλει άπαιτήσει κατ' ανώτατον όρον λ. στ. 20,560 ή φρ. 514,000 εις χρυσόν ή δραχμάς 811,190.

Όθεν, το ποσόν εις το όποιον θα ήδύνατο ν' άνέλθη βραδύτερον ή ελική ύπηρεσία τον όλου δανείου ήθελεν άποβή λ. στ. 92,560 ή φράγκων 2,314,000 ή δραχμών 3,651,932, ενφ τα πλεονάσματα των υπεγγύων εις την Διεθνή Οικονομικήν Επιτροπήν προσόδων τη προσθήκη του επί του καπνού προσθέτου φό-

ρου, άνήλθον ως εσημειώσαμεν ανωτέρω κατά το 1903 εις δραχ. 18,521,649.53, παρυσιαζόμενα ούτω περιθώριον 14,870,000 δραχ. περίπου. Εκ των αριθμών τούτων προκύπτει, ότι κατά το 1903 τα πλεονάσματα υπερέβησαν πλέον ή πεντακίς το διά την ύπηρεσίαν του παρόντος δανείου και των συμπληρωματικων δανειων αναγκαίον ποσόν.

7.—Εκτός των ανωτέρω ασφκλαιων, αι όμολογια εξασφαλίζονται διά πρώτης υποθήκης επί των 348 χιλιομέτρων του Σιδηροδρόμου από Πειραιώς μέχρι Δεμερλή και επί των ενδεχομένων προεκτάσεων*. Έννοείται όμως, ότι αι εκδοθησόμεναι όμολογια διά την κατασκευήν των προεκτάσεων τούτων ήθελον άπολαμβάνει των αυτών δικαιωμάτων από κοινού μετά των όμολογιων του παρόντος δανείου. Επί πλέον αι όμολογια κέκτληται προνόμιον επί του εις το Κράτος άνήκοντος μεριδίου των καθαρών εισπραξέων του Σιδηροδρόμου (άρθρα 28 και 32 της Συμβάσεως).

8.—Τα συμπληρωτικά δάνεια τα αναφερόμενα εις τας ανωτέρω μνημονευόμενας γραμμάς, υπαχθήσονται επίσης εις τον έλεγχον της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής.

9.—Έν περιπτώσει κα' ήν αι δυνάμει του άρθρου 11 του περι Ελέγχου νόμου δοθείσαι υπέγγυαι πρόσδοδι ήθελον εΐσθαι άνεπαρκείς, ή Ελληνική Κυβέρνησις δύναμει του άρθρου 12 του αυτού Νόμου προωρισεν ως υπεγγύους διά την ύπηρεσίαν του χρέους τας προσόδους των εξής τελωνειων :

- α) του Τελωνείου Ακρωτίου, ού ή ακαθάριστος πρόσδοδος υπολογίζεται εις δρ. 1,500,000
- β) του Τελωνείου Πατρών 2,400,000
- γ) » Βόλου 1,700,000
- δ) » Κερκύρας 1,600,000

Έκ περισσού το άρθρον 13 του αυτού Νόμου προσθέτει :

« Έάν εκ των εισπραξέων των υπεγγύων προσόδων δεν ήθελε συμπληρωθῆ, είκοσιν ήμέραν πρό της λή-

* Το Ελληνικόν Κράτος προέβλεψε εν τη συμβάσει της 9/22 Μαρτίου 1900 και εν τω διατάγματι της 8/24 Απριλίου 1900 περί της μεταγενεστέρας προεκτάσεως του από Πειραιώς εις Δεμερλή γραμμής μέχρι Λαρίσης και περί της ενδεχομένης ενώσεως εις τα τουρκικά σύνορα μετά του συμπλέγματος των τουρκικων σιδηροδρόμων, όπως επιτευχθῆ σιδηροδρομική συγκοινωνία μεταξύ Ελλάδος και της λοιπής Ευρώπης, εκ συμφώνου δε μετά της Διεθνούς Οικονομ. Επιτροπής ώρισεν το ποσόν δέκα εκατομμυρίων φράγκων πραγματικων, (φράγ. 12,500,000 δνομαστικῶν κεφαλαίου εις όμολογιας) ως έκπρεξ και καθ' ήν περίπτωσιν ήθελε γείνει άποδεκτή ή μάλλον δαπανηρά γραμμή. (Άρθρ. 34, 35 και 37 της Συμβάσεως).

ξως, τί αναγκαίον ποσόν διά την εξασφάλισιν της ύπηρεσίας των ανωτέρω μνημονευομένων δανειων, το Κράτος υποχρεούται να καταβάλῃ άμέσως την διαφοράν συμμορφούμενον τη υποδείξει της Διεθνούς Επιτροπής».

Τα προνόμια ταύτα εκτείνονται επίσης επί του παρόντος δανείου ως και επί των συμπληρωματικων.

10.—Η αξιολογία των προσόδων των υπεγγύων εις την ύπηρεσίαν του ελληνικού χρέους δύναμει του περι Ελέγχου νόμου καταφαίνεται εκ των ακόλουθων αριθμών εξηγημένων εκ της Έκθέσεως της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής διά το έτος 1903.

Άρχικος προϋπολογισμός

Δρ. 39,600,000

1900	1901	1902	1903
45454225	51948735	51162275	53829654

11.—Διά το έτος 1898 ή Διεθνή Οικονομική Επιτροπή υπελόγησε τας ελικές προσόδους του ελληνικού Κράτους εις δραχμάς 104,759,826. Εις τον επίσημον προϋπολογισμόν του έτους 1903 το ελικόν ποσόν των προσόδων υπολογίζεται εις δρ. 117,948,042

12.—Από του έτους 1901 ή αξία της δραχμής ήρξαστο βελτιουμένη, ή δε μέσοσ όρος της επικαταλλαγής, όστις κατά το έτος εκείνο ήτο 16¹⁷⁰ κατήλθεν εις δρ. 156³⁰ κατά 100 φρ. διά το έτος 1903. Κατά τούτος πρώτους τέσσαρας μήνας του παρόντος έτους ή τιμή του συναλλάγματος εβελτιωθη έτι μάλλον, κατ-εληθούσα μέχρι δρ. 140.

13.—Επί των 348 χιλιομέτρων σιδηροδρομικής γραμμής, μεταξύ Πειραιώς και Δεμερλή, 121 παρεδόθησαν εις κοινήν χρῆσιν την 18 Μαρτίου 1904 και ελιπίζεται, ότι και έτερα 103 χιλιομέτρα θέλουσι συντελεσθῆ εντός του θερος και του προσχους φθινοπώρου.

Η έγγραφη ήρχεται την Τετάρτην 26/8 Ιουνίου 1904 και λήγει το Σάββατον, 2 πρό του Σαββάτου, 29/11 Ιουνίου 1904.

Η αναγραφῆ των όμολογιων εν τω επισήμω δελτίφ θέλει ζητηθῆ εν τωσ Χρηματιστηρίοις του Λονδίνου, Παρισίων και Αθηνών.

Αι έγγραφα εις τας εκδοδομένας όμολογιας δέον ν' άπευθύνωνται εν Αθήναις προς την ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΙΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ και να συνοδεύωνται υπό του καταβλητέου κατά την έγγραφην ποσού. Έν ή δε περιπτώσει κατά την κατανομήν, δεν ήθελεν άπαιτηθῆ ελόκληρον το καταβληθέν ποσόν, το περισσευμα επιστραφήσεται.

Έν ή δε περιπτώσει δεν ήθελε γίνει κατανομή, το καταβληθέν επιστραφήσεται.

Προσφωρῶ πιστοποιητικῶς εις τον κυμιστήν θέλουσι παραδοθῆ τοις έγγραφομένοις, ταύτα δε ανταλλαγῆσονται διά των όριστικων τίτλων των όμολογιων, άμα ως παρασκευασθώσιν. Έν περιπτώσει μη πληρωμής μιας οιασδήποτε δόσεως, αι προηγούμεναι δόσεις υπόκεινται εις επισχέσιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—"Ω... μ' άκούει... αλλά δεν θέλει να μ' άνοιξη... Σωτήρη! Σωτήρη!

ΜΑΡΙΑ.—(Από την ταράτσα του πλαγινοϋ σπιτιου.) Είναι γονατισμένος μπροστά στην κούνια... και φιλει τα χέρια του παιδιου. Του φιλει το μέτωπο και το στόμα. Το φιλει... το φιλει ολοένα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—"Ακου πώς κλαίει το παιδί μου μέσα, Φροσύνη!

ΜΑΡΙΑ.—Τώρα... τώρα σηκώνεται... Τώρα... (Βγάζει κραυγή). "Αχ!! (Χτυπά με τα χέρια το πρόσωπό της και όπισθοχωρεί.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Φθάνουσα τρεχάτη στην άκρη της ταράτσας.) Για τόνομα του Θεού! Τι έγινε; Τι έγινε; Μίλησε... Μαρία!!

ΦΡΟΣΥΝΗ.—(Τρέχει έξω στο δρόμο προς το πλαγινοδ σπίτι.)

ΜΑΡΙΑ.—(Κοιτάζει εμπρός της ώσαν να έβλεπε φαντάσματα.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Τρέχει μανιώδης πάλι στην πόρτα, κτυπά με πάθος επάνω σ'αυτή, σαν να ήθελε να την κατασυντριψη με τους γρόθους της, την κουνει και χώνει τα νύχια της στη σχισμάδα των φύλλων ώσαν να ήθελε να τα ξεσχίση.)

ΦΡΟΣΥΝΗ.—(Στην ταράτσα, όπισθοχωρεί

τρομαγμένη).

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Κάνει δυο τρία βήματα προς τις δυο γυναίκες που είναι απάνω στην ταράτσα με ίκετευτική χειρονομία· δεν μπορεί να μιλήση.)

ΜΑΡΙΑ.—Θέλει να σκοτώση το παιδί.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Σωριάζεται απάνω στη σκάλα εμπρός στο σπίτι.)

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Τρομερό... τρομερό!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ.—(Ανεβαίνει γοργά στην ταράτσα.) Τι έτρεξε;.. Τι γίνεται' εκεί μέσα;

ΜΑΡΙΑ.—Σκότωσε το παιδί του!

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Το σκότωσε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Τό... τό... το... παιδί του..

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Δέ... πώς γονατίζει πάλι μπροστά στο πτώμα...

ΜΑΡΙΑ.—Και πώς φιλει τα νεκρά χέρια!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—"Ω! "Ω!

ΦΡΟΣΥΝΗ.—Τα φίλια του δεν έχουν τελειωμό.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Τώρα σηκώνεται.

ΜΑΡΙΑ.—(Δυνατά.) Κυρία... έρχεται!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Ανασπώνεται λίγο και κοιτάζει κατασκοπευτικά γύρω της. Η θύρα άνοιγει.)

ΣΩΤΗΡΗΣ.—(Παρουσιάζεται στο κατόφλι,

κατεβαίνει τη σκάλα, πλησιάζει την Ιφιγένεια, σκύβει κάτω προς αυτή και της φωνάζει σιγά). Ιφιγένεια!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Σηκώνει σιγά και τρέμουσα σ' όλο το σώμά της το βλέμμα προς αυτόν.)

ΣΩΤΗΡΗΣ.—Δυστυχισμένη μου, δυστυχισμένη Ιφιγένεια!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.—(Πιάνεται απ' επάνω του σηκώνεται τον άγκαλιάζει και ξεσπά σε δυνατό σπασμωδικό κλάμμα.)

ΣΩΤΗΡΗΣ (φιλώντας τη στο μέτωπο). Τώρα το παιδί μας δεν υποφέρει πια...

ΤΕΛΟΣ

Κ. Α. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

«ΤΟ ΚΡΑΣΙ»

Το βιβλίο της ήμέρας — φύλλα τυπογραφικά 18 — εικονες ευρωπαϊκές 70 — χαρτί εκλεχτό. — Πουλιέται δρ. 3,50, στα βιβλιοπωλεία "Εστίας", Κ. Έλευθεροδόκη (11. Συντάγματα) και Μπέκ.